

بررسی واج شناختی زبان ترکی (گونه کهنه اوغاز)

واژگان کلیدی

- * زبان
- * گونه
- * همگونی
- * تقویت
- * هماهنگی واکه‌ای

اکرم پرهیزگار * akramparhizkar. 1994@gmail.com

دانش آموخته کارشناس ارشد زبان‌شناسی همگانی

دکتر عالیہ کرد زعفرانلو کامبوزیا

دانشیار گروه زبان‌شناسی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

چکیده

زبان یک نظام است و هر نظام دارای عناصری است و اختلافات زبانی و گوناگونی آن در عناصر زبان بوده، هر زبانی علاوه بر همگانی‌های زبانی، قواعد ویژه خود را دارد. هدف از نگارش این مقاله بررسی واج شناختی زبان ترکی گونه کهنه اوغاز است که زبان یکی از روستاهای شیروان در خراسان شمالی است و گویشوران آن به زبان کردی و ترکی صحبت می‌کنند. داده‌های این مقاله طی یک مصاحبه با ۱۰ گویشور کهنه اوغازی که شامل پنج آقا و پنج خانم است، انجام شده است. آن‌ها در رده سنی ۶۰-۴۰ سال بوده‌اند. به دلیل این که منابع مکتوبی در رابطه با این گونه از ترکی یافت نشده است، تنها منبع دریافت اطلاعات، مصاحبه با گویشوران بوده است. سپس براساس الفبا آوانگاری بین‌المللی موجود در کتاب کت فورد (۱۹۸۸) آوانگاری شده و به روش توصیفی به تحلیل داده‌ها پرداخته شده است. این تحقیق براساس چارچوب واج‌شناسی زایشی نگاشته شده است. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که فرایندهای واجی که در این گونه ترکی در مقایسه با زبان فارسی معیار استفاده شده است، شامل انواع همگونی^۱، تقویت^۲، و هماهنگی واکه‌ای^۳ می‌باشند.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۹/۲۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۹/۱۳

^۱ Assimilation

^۲ Fortition

^۳ Vowel harmony